RUPERTUS TUITIENSIS
Österreich oder Süddeutschland, 2. Hälfte 12. Jh.
Seite 47v
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26003
Copyright: Admont, Benediktinerstift

regnū ipsius uidere possim. Vox plane hec ē sp̄s sc̄i. non ēn carnalia dicit s; spūalia. ñ humana s; diuina. ñ terena loq̄tur s; celesta. Nescit aū nichodem unde ueniat aut q̄ uadat. qa uidet q̄ ex tēpore q̄nta plenitudine sup he pq̄m ista loq̄t idē spe reqescat. quale adregnū vt quali ordine illū pducere disponat penit ignorat. Non ēn nouit adhuc qd ex ipso sue c̄ceptionis in tto septiformi spū hic homo scificat sit. qdq; eō puen turus sit ut peunde spm sc̄m semē ipsū offerat dō pomī mundo hostia uiua in odo rē suauitatis. ē tali hoc ordine effecturus sit. ut ex aqua ē eodē spū renati possim intire in regnū di. Bene g̃ huic aut ē nesciis unde ueniat aut q̄ uadat. qa mysteriē ei ignarus. spūale regnū di carnalit expectabat. Verūtam hoc ē de singlis sentien dū ē hominib. iuxta ratione t mīsura donē q̄ opat uni atq; idē sp̄s. diuidens singlis put uult. Cū ēn q̄pia habente aliqd donē eī modi loq̄nte siue ppheante audim uo cē qdē sp̄s audim. qa spūalia ēē que dicit sentim. s; nescim unde ueniat aut q̄ uadat. quia uidet notū nob ñ est. q̄ndo t quom is q̄ loq̄tur grām accepit loq̄ndi mysteria. vt que adfinē vt fructū pcessura sit eadē qua nē uidet donat ēē grā. Vnde ē ptin subdit.

Sic est omnis qui natus est ex spiritu.

Parū aūt dictū est. Nā ñ solū is qui audit uocē ei nescit unde ueniat sp̄s aut q̄ uadat. uerū idē ipse q̄ loq̄t nescit unde vt qb ex meritis spm accepit. nescit ē q̄ uadat. idē ignorat utrū cāna sit accepturis grām pista tēporali grā. Nescit ēn homo finē suū. ē omā in futurū temp reseruant incerta. Paulus qq; ñ se arbitrat comphendis se. ē omino nescit homo utrū amore an odio dign sit. Respondit nichodem ē dix ei.

Non ut incredulus q̄lit hec fieri ualeant inq̄rit. s; certus. Quom possunt hec fieri. cōplenda ēē que a tanto magistro audiebat. q̄ppe q̄ adō uenisse magistrū m̄ con fessus ē. quo ista fieri m̄ vt ordine possint. s postulat exponi. Et qdē potat dis omia q̄ dixerat abeo loco q̄ aut soluite tēplū hoc. ē ego intb dieb excitabo illud manifesti exponere huic discplo suo. ubi grā sic dicendo. Hoc corpus meū tēplū illud ē de q̄ dixi. iudeis. soluite tēplū hoc. ē intb dieb excitabo illud. Soluent ēn illud ñ q̄dē iussi s; pmissi. soluent inq̄ puolentia passionis ē crucis. Ie lancea patefacient lat tēpli hui. ē aqua cū sanguine egdiet. ē omis adq̄s puenent aqua ista salui fient. Puenet aut ē ad mor tuos omis electos inuisibilis uirtus ei. uidet quē salutis causa ē hoc tēplū corpis mei sol ui pmittet. Et hec aqua cū sanguine puenie ē aduiuos q̄q; omis q̄ crediturī s in me. Ego cū intb dieb hoc tēplū excitauero idē amortuis resurrexero. daturus sū hui de qua nē loquor necessarie regnerationis regulā dicendo. Euntes docete omis gentes. baptizan tes eos in nomine patris ē filii. ē sp̄s sc̄i. Cū hui nominis in uocatione puenie ē ad illos aqua ista. ē salui fient. Cū hac ēn dabit tā mortuis q̄ uiuis spe remissionis. ut sic in corporeis cogitationib ē corporeis q̄nq; sensib peccatū admissū ē. ita corporeo elemto